

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2017. gada 14. decembrī

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Ineta Ziemele, tiesneši Artūrs Kučs un Daiga Rezevska,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto [...] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) pieteikumu par lietas ierosināšanu (pieteikums Nr. 195/2017),

konstatēja:

1. No pieteikuma izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Latvijas Republikas Advokatūras likumu (turpmāk – Advokatūras likums), ciktāl no tā izriet aizliegums personai, kuras darbība advokāta statusā uz laiku apturēta, sniegt juridisko palīdzību citā statusā, par neatbilstošu Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 1., 91., 106. un 116. pantam un attiecībā pret Pieteikuma iesniedzēju spēkā neesošu no 2011. gada 28. jūnija.

2. Advokatūras likums regulē advokātu profesionālo un korporatīvo darbību.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata lieta ir ierosināma, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. – 19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;

5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Turklāt saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu Satversmes tiesa var atteikties ierosināt lietu, ja konstitucionālajā sūdzībā sniegtais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 1. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par likumu atbilstību Satversmei. Līdz ar to prasījums izvērtēt likuma atbilstību Satversmei ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona pieteikumu Satversmes tiesā var iesniegt tikai Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likumā noteiktās prasības.

6. Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmā daļa nosaka: „Konstitucionālo sūdzību (pieteikumu) Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai.” Savukārt šā panta sestās daļas 1. punkts prasa pamatot apgalvojumu, ka ir aizskartas tieši pieteikuma iesniedzējam Satversmē noteiktās pamattiesības. Turklāt pieteikumā jāpamato pamattiesību aizskārums attiecībā uz katru no tajā norādītajām augstāka juridiska spēka tiesību normām.

6.1. Persona ir tiesīga vērsties Satversmes tiesā tikai tādā gadījumā, kad pastāv tieša saikne starp šīs personas pamattiesību ierobežojumu un pieteikumā apstrīdēto normu (*sk. Satversmes tiesas 2010. gada 18. februāra sprieduma lietā Nr. 2009-74-01 12. punktu*). Tas nozīmē, ka pieteikuma iesniedzējam ir pienākums sniegt juridiskus argumentus citstarp par to, vai tā pamattiesību aizskārums rada tieši konkrētā apstrīdētā norma (*sal. sk. Satversmes tiesas 2016. gada 7. septembra lēmuma par atteikšanos ierosināt lietu pēc pieteikuma Nr. 195/2016 8. punktu*).

Atbilstoši Satversmes tiesas likuma regulējumam personas pamattiesību aizskārums ir konstatējams, ja: pirmkārt, personai Satversmē ir noteiktas konkrētās pamattiesības, proti, apstrīdētā norma ietilpst konkrēto pamattiesību tvērumā; otrkārt, tieši apstrīdētā norma aizskar personai Satversmē noteiktās pamattiesības (*sk. Satversmes tiesas 2016. gada 23. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2016-02-01 5. punktu*).

6.2. No pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs ir zvērināts advokāts. Laikā, kad Pieteikuma iesniedzēja kā zvērināta advokāta

palīga darbība advokatūrā bija apturēta, viņš komercsabiedrības vārdā sniedzis juridisko palīdzību fiziskajai personai. Konstatējot šos apstākļus, Latvijas Zvērinātu advokātu kolēģijas Disciplinārlietu komisija (turpmāk – Disciplinārlietu komisija) ar (*datums*) lēmumu piemēroja Pieteikuma iesniedzējam disciplinārsodu – rājienu. Minētajā lēmumā norādīts, ka Pieteikuma iesniedzējs pārkāpis Advokatūras likuma 108. pantu, 113. panta pirmo daļu, 116. panta pirmo daļu, 117. pantu, Latvijas Zvērinātu advokātu Ētikas kodeksa 1.1. punkta otro daļu, Latvijas Zvērinātu advokātu padomes 2000. gada 12. septembra lēmuma Nr. 139 „Par zvērinātu advokātu praktizēšanu firmās vai birojos, kas veic juridisko darbību kā uzņēmējdarbību (komercdarbību); par zvērinātu advokātu biroja partneriem, par juristu darbu zvērinātu advokātu birojos un zvērinātu advokātu reklamēšanos” 1. punktu, kā arī ar Latvijas Zvērinātu advokātu padomes 2011. gada 1. marta lēmumu Nr. 65 apstiprinātos metodiskos norādījumus „Par zvērinātu advokātu un zvērinātu advokātu palīgu blakus atsevišķu nodarbošanos, kuras Latvijas Republikas Advokatūras likums tieši neaizliedz, savienojamību ar advokāta amatu, profesionāliem pienākumiem un stāvokli sabiedrībā”.

Pieteikumā norādīts, ka Advokatūras likumā tieši tādu normu neesot, kas liegtu personai, kuras darbība advokāta statusā uz laiku apturēta, sniegt juridisko palīdzību citā statusā. Šāds aizliegums esot izsecināms no Advokatūras likumkopumā.

Tātad no pieteikuma un tam pievienotajiem materiāliem izriet, ka, pēc Pieteikuma iesniedzēja ieskata, viņa pamattiesības aizskar nevis kāda konkrēta tiesību norma, kas viņam piemērota ar Disciplinārlietu komisijas (*datums*) lēmumu, bet gan Advokatūras likuma un citu tiesību aktu interpretācija un piemērošana. Pieteikumā nav ietverts juridiskais pamatojums tam, kā konkrēta Advokatūras likuma norma, nevis tā interpretācija un piemērošanai radītu Pieteikuma iesniedzējampamattiesību aizskārumu attiecībā uz katru pieteikumā norādīto Satversmes normu.

No minētā izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs būtībā apstrīd Advokatūras likuma interpretāciju un piemērošanu konkrētā lietā. Satversmes tiesas kolēģija vērš Pieteikuma iesniedzēja uzmanību uz to, ka Satversmes tiesai likumā nav noteikta kompetence pārvērtēt tiesību normu interpretāciju un piemērošanu (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2011. gada 13. decembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2011-15-01 7. punktu*).

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmajā daļā un sestās daļas 1. punktā noteiktajām prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc [...] pieteikuma (pieteikums Nr. 195/2017).

Lēmums nav pārsūdzams.

Satversmes tiesas 1. kolēģijas priekšsēdētāja

I. Ziemele